

اثر جو خلاق و مدیریت دانش مشتری بر تابآوری سازمانی در شرکت‌های صادراتی

زهرا دهدشتی شاهرخ^۱، امیر اصلانی افراسته^{۲*}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۲/۰۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۴/۱۸

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی رابطه‌ی بین جو خلاق، مدیریت دانش مشتری، قابلیت‌های نوآوری و تأثیر آن‌ها بر تابآوری سازمانی است. جامعه آماری، مدیران شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی هستند که دفتر مرکزی آن‌ها در استان تهران واقع شده است. برای جمعآوری داده‌ها، پرسشنامه‌ای ساختمند براساس پیشنهاد پژوهش تنظیم شده است که با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده، تعداد ۹۰ پرسشنامه به طور کامل پاسخ داده شده و مبنای تحلیل این پژوهش قرار گرفته است. روایی و پایابی پرسشنامه مذکور به ترتیب با استفاده از روایی صوری و روایی سازه و نیز محاسبه آلفای کرونباخ مورد بررسی قرار گرفته است. بعلاوه برای تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌های پژوهش از مدل سازی معادلات ساختاری با بهره‌گیری از نرم‌افزار پی‌ال اس استفاده شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که جو خلاق بر قابلیت‌های نوآوری و تابآوری سازمانی اثر مثبت معنادار دارد و مدیریت دانش مشتری به عنوان عاملی مؤثر بر قابلیت‌های نوآوری شناخته می‌شود. قابلیت‌های نوآوری نیز به عنوان یک متغیر پیش‌بین، بر تابآوری سازمانی تأثیر مثبت معنادار دارد.

واژه‌های کلیدی: جو خلاق، مدیریت دانش مشتری، قابلیت نوآوری، تابآوری سازمانی

طبقه‌بندی JEL: L20, O31, M16, M31

^۱. دانشیار گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

^۲. دانشجوی دکتری مدیریت بازاریابی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران (نویسنده مسئول: Amir.aslani@atu.ac.ir)

مقدمه

پویایی در محیطهای کسبوکار که به دلیل بروز عواملی چون رشد یا سقوط اقتصادی، فزونی و شدت رقابت، جهانی سازی، ادغام‌ها و ترکیب‌ها و نوآوری‌های تکنولوژیکی به وجود آمده است قابلیت مدیران رده بالا را در درک به موقع و پاسخ صحیح به این تغییرات به چالش کشیده است(فاریابی و همکاران، ۱۳۹۸). در واقع سازمان‌ها به حدی با چالش‌ها مواجه هستند که برای مطابقت و حفظ حیات خود مجبورند تا به طور مداوم خودشان را تغییر بدهند(اودونل^۱). حضور در بازارهای بین‌الملل به مراتب عدم اطمینان بیشتری برای شرکت‌ها در مقایسه با بازارهای داخلی به وجود می‌آورد به همین دلیل برای این دسته از سازمان‌های صادراتی که در بازارهای بین‌الملل فعالیت می‌کنند اهمیت دو چندان دارد تا بتوانند در برابر بحران‌ها، تاب‌آور باشند. تاب‌آوری سازمانی به معنای میزان توانایی سازمان در مواجهه با تغییرات از طریق بازآفرینی مدام عملیات کسبوکار برای جلوگیری از فرسایش و عدم استفاده مناسب از آن است(اسکات^۲، ۲۰۰۷، استوارت و اودونل^۳، ۲۰۰۷). پژوهش‌ها در این حوزه، دسته‌بندی‌های متعددی در مورد رفتارهای تاب‌آورانه ارائه داده‌اند؛ با این حال، تعدادی از آن‌ها مطرح کرده‌اند که هیچ معیار سنجش قابل قبولی به صورت عام و کلی برای تاب‌آوری سازمانی وجود ندارد(مک مانوس^۴، ۲۰۰۸، چو و همکاران^۵، ۲۰۰۷). در این پژوهش تاب‌آوری سازمانی با انطباق‌پذیری سازمانی(ویکس^۶، ۲۰۰۸)، رقابت‌پذیری سازمانی(لای هوا^۷، ۲۰۰۷)، و ارزش سازمانی(مور و مور^۸، ۲۰۰۵) مورد سنجش قرارگرفته است. برخی از پژوهش‌های انجام شده بیان می‌کنند که جو خلاق با تاب‌آوری سازمانی مشروط به نقش میانجی نوآوری رابطه دارد(اودونل، ۲۰۰۸، امیبل^۹، ۲۰۰۶، ویکس، ۱۹۹۷). تحقیقات و پژوهش‌های غنی متعددی در این حوزه انجام شده است اما هنوز نقش میانجی قابلیت‌های نوآوری در رابطه‌ی بین جو خلاق و تاب‌آوری سازمانی چندان روشن و واضح نیست و ابهام دارد. منظور از نوآوری در این پژوهش فرایندی است که مدیران از آن طریق، تغییرات مفید و سودمندی در ساختار، فرایند و شایستگی‌ها ایجاد و اجرا می‌کنند.

^۱ . O'Donnell

^۲ . Scott

^۳ . Stewart and O'Donnell

^۴ . McManus

^۵ . Cho et al

^۶ . Weeks

^۷ . Li-Hua,

^۸ . Moor & Moor

^۹ . Amabile

بر مبنای نظریه عناصر خلاقیت، امیبل و همکاران^(۱۹۹۶)، در پژوهش خود بیان کرده‌اند که محیط کاری می‌تواند منجر به ترویج خلاقیت، نوآوری و درنهایت پیامدهای سازمانی همچون تابآوری سازمانی شود(مقابی و همکاران، ۲۰۱۵). همچنین انتشار و گسترش نوآوری موفق می‌تواند منجر به بروز رفتارهای تاب آورانه مثل انطباق‌پذیری، رقابت‌پذیری و ارزش‌ها شود(مونتس و همکاران، ^۲۲۰۰۴، پاناواتوانچی و همکاران، ^۳۲۰۰۸). مطالعات زیادی اهمیت عوامل سازمانی در تجدید ساختارها، فرایندها و شایستگی‌های سازمانی را برای ایجاد تابآوری مطرح کرده‌اند. روشی که مدیران می‌توانند جو خلاق را با حمایت‌های سازمانی، حمایت سرپرستی و حمایت گروه کاری ایجاد کنند، و این کار منجر به نوآوری در ارزش و سازگاری سازمانی می‌شود(دبول و همکاران، ^۴۲۰۰۷). از این‌رو شناسایی ایده‌های خلاق با توجه به نظریه عناصر یا مؤلفه‌های خلاقیت برای به کارگیری خلاقیت و نوآوری در پیشرفت سازمان نیازمند وجود محیط کاری سازنده و سودمند است(امیبل، ۱۹۹۷). بنابراین همان طور که ذکر شد شرکت‌های صادر کننده در مواجهه با بازارهای بین‌المللی نیازمند تاکتیک‌هایی برای افزایش تابآوری سازمانی هستند که ایجاد جو خلاق و قابلیت‌های نوآوری از طریق نوآوری محصول، نوآوری فرایند، نوآوری خدمات و نوآوری بازاریابی به افزایش این نوع رفتارهای تابآورانه کمک می‌کند.

علاوه بر جو خلاق و قابلیت‌های نوآوری، تحقیقات پیشین نشان داده‌اند که مدیریت دانش مشتری نیز می‌تواند، هم به‌طور مستقیم و هم از طریق قابلیت‌های نوآوری منجر به رفتارهای تاب آورانه سازمانی شود. در چند سال اخیر، اهمیت توجه به منابع خارجی به خصوص دانش مشتریان، هم برای فعالین کسب‌وکار و هم پژوهشگران دانشگاهی برجسته شده است(جوشی، ^۵۲۰۰۴). امروزه مشتریان نسبت به گذشته، نوآورتر و فعال‌تر شده‌اند و به راحتی می‌توانند با سایر مشتریان در سرتاسر جهان ارتباط برقرار کنند. بنابراین، مشتریان، اطلاعات و دانش ارزشمندی دارند که می‌تواند به عنوان یک منبع بالهیت برای رقابت مورد استفاده قرار بگیرد(هایر و همکاران، ^۶۲۰۱۰، بولتون و همکاران، ^۷۲۰۰۱، هایپل، ^۸۲۰۰۱). از آنجایی که تابآوری سازمانی به عنوان توانایی سازمان در انطباق‌پذیری، ارائه خدمات رقابت‌پذیر و ایجاد ارزش سازمانی تعریف می‌شود می‌توان گفت که مدیریت دانش منجر به تابآوری سازمانی می‌شود(مک مانوس، ^۹۲۰۰۸، چو و همکاران، ^{۱۰}۲۰۰۷، مور و مور،

^۱ . Amabile et al

^۲ . Montes et al

^۳ . Panuwatwanich et al

^۴ . Dul et al

^۵ . Joshi

^۶ . Hoyer et al

^۷ . Bolton et al

^۸ . Hippel

^۹ . Cho et al

۲۰۰۰). با توجه به نظر پاکیوتی^۱ و گیبرت^۲ (۲۰۰۶) و گیبرت^۳ (۲۰۰۲)، مرز بحث‌های مدیریت دانش صرف در درون سازمان با توسعه شایستگی‌های سازمانی به منابع خارج از سازمان توسعه یافته است و بر لزوم توجه و گسترش این بحث به مدیریت دانش مشتری تاکید داشته‌اند.

علی‌رغم مطالعات متعدد انجام شده در حوزه تابآوری سازمانی در بخش‌های مختلف، پژوهشی که بتواند به بررسی رابطه‌ی بین جو خلاق، قابلیت‌های نوآوری و مدیریت دانش مشتری با تابآوری سازمانی بپردازد انجام نشده است و روابط ذکر شده در بازارهای بین‌الملل ابهام دارد و شفاف و واضح نیست. بنابراین در این پژوهش با توجه به اینکه ادبیات و پیشینه پژوهش موجود است، با استفاده از پرسشنامه‌ای ساختاری‌یافته، تأثیر جو خلاق، مدیریت دانش مشتری و قابلیت‌های نوآوری بر تابآوری سازمانی در شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی مورد بررسی قرار گرفته است.

مبانی نظری و پیشینه پژوهش جو خلاق

خلاقیت یک پدیده فردی و فرهنگی است که به افراد اجازه می‌دهد تا بتوانند احتمالات را به واقعیت‌ها تبدیل کنند(تان^۴، ۲۰۰۷). در واقع خلاقیت بیانگر توانایی افراد در ایجاد و توسعه ایده‌های جدید و سودمند درباره محصولات، مهارت‌ها، خدمات و فرایندهای شرکت است(گوش^۵، ۲۰۱۵). یکی از ویژگی‌های سازمان‌های خلاق و نوآور، برخورداری از جو خلاق است. جو خلاق، خصوصیات و ویژگی‌های سازمانی مبنی بر تشویق خلاقیت است که توسط اعضای سازمان ادرک می‌شود. ادراک اعضای سازمان از محیط کار، پایه و اساسی برای جو خلاق است. پژوهشگران در تحقیقات خود جو خلاق در محیط‌های تحقیق و توسعه را شناسایی کرده‌اند، نتایج از محرک‌ها و محدودیت‌ها برای بهره‌وری خلاق در محیط‌های تحقیق و توسعه را شناسایی کرده‌اند، تولید، استفاده از نشان داد که جو مناسب برای خلاقیت از ترکیب ابعادی به وجود می‌آید که در نهایت، تولید، استفاده از روش‌ها، خدمات و محصولات جدید را ارتقاء می‌بخشد(صادقی مالمیر، ۱۳۹۳). امیل بیان می‌کند سازمان‌هایی که از ایجاد خلاقیت و جو خلاق حمایت می‌کنند تمایل دارند تا مکانیزم‌هایی برای توسعه ایده‌های جدید داشته باشند، از جمله این مکانیزم‌ها عبارت‌اند از: ارتباطات باز و فعال اطلاعات و ایده‌ها، شناسایی و پاداش‌دهی به انجام امور خلاق، و ارزیابی منصفانه از کار- آن دسته از کارهایی که احتمال دارد این‌گونه ادراک شوند که آن‌ها

¹. Paquette

². Gibbert

³. Tan

⁴. Ghosh

شکست می‌خورند. چنین سازمان‌هایی، موانع خلاقیت را که از طریق مواردی مثل سیاست‌های سازمانی، رقابت و انتقادهای مخرب در سازمان، کنترل سفت‌وسخت توسط مدیریت سطوح بالایی و فرایندها و ساختارهای بیش از حد رسمی ایجاد می‌شوند را کاهش داده و آن‌ها را تضعیف می‌کنند(مفابی و همکاران، ۲۰۱۵).

تابآوری سازمانی

با توجه به رشد روزافزون تجارت بین المللی و جهانی شدن بازارها، یکپارچگی اقتصاد جهانی، رقابت شدید، عدم اطمینان، ناپایداری محیط در سطح جهان، الزامات نوینی را برای کشورهایی که علاقه مند به بقاء و رقابت در محیط پیچیده و ناپایدار اقتصاد جهانی هستند، پدید آورده است(هاشمی، ۱۳۹۳). بنابراین سازمان‌های عمومی و خصوصی باید تلاش کنند تا خودشان را در برابر بحران‌ها تاب آور کنند(استادی ایرج، ۱۳۹۶). سازمان‌ها به حدی با چالش‌ها مواجهه هستند که برای مطابقت و حفظ حیات خود مجبورند تا به صورت مداوم خودشان را تغییر دهند. این اتفاق در واحدهای صادراتی که در بازارهای بین الملل فعالیت می‌کنند می‌تواند به مرتبه بیشتر باشد. به علاوه اینکه ارائه خدمات نامطلوب نیز می‌تواند جامعه را به خطر بیندازد(اودونل، ۲۰۰۶). لنگ نیک هال و همکاران^۱ (۲۰۱۱) بیان می‌کنند که سازمانی سازمان تاب آور است که قادر به حفظ تنظیمات مثبت تحت شرایط چالش برانگیز باشد(استادی ایرج، ۱۳۹۶). در این پژوهش تابآوری سازمانی با انطباق‌پذیری سازمانی(ویکس، ۲۰۰۸، هملند والیکانگاس، ۲۰۰۰۳)، رقابت‌پذیری سازمانی(لی - هیوا، ۲۰۰۷) و ارزش سازمانی(مور و مور، ۲۰۰۵). موردسنگش قرارگرفته است. پژوهشگران معتقدند که تاب آور سازمان کسی است که به تقاضاهای محیطی برای حفظ حیات خودپاسخ بدهد(انطباق سازمانی)، در انتقال و ارائه خدمات کارا و اثربخش باشد(رقابت‌پذیری سازمانی) و به علاوه مشهور نیز باشد(ارزش سازمانی)(مفابی و همکاران، ۲۰۱۵).

قابلیت‌های نوآوری

کسب و کارهای بین المللی برای بقای خود در بازار، در مقابل رقبای بزرگتر می‌توانند از طریق نوآوری بر رقبای بزرگتر خود غلبه کنند. با کاربردی کردن استراتژی‌های نوآوری، کسبوکارها خواهند توانست با خلق محصول جدید یا طراحی روش جدیدی برای تولید، عملکرد خود را بهبود بخشیده و به حیات خود در محیط ادامه دهند(رحیم نیا و همکاران، ۱۳۹۷). قابلیت‌های نوآوری^۲ اشاره به آن دسته از اقداماتی دارد که برای اجرا و ایجاد نوآوری به منظور کاربردی ساختن و به کار گیری سیستم‌ها، سیاست‌ها، برنامه‌ها، محصولات، فرایندها،

¹. Lengnick. Hall

². Hameland Valikangas

³. Innovation capability

یا خدماتی به کار می رود که در یک سازمان، جدید و ناشناخته هستند(چانگ و لی^۱، ۲۰۰۸، دامانپور و ایوان^۲، ۱۹۸۴). قابلیت‌های نوآورانه، توانایی شرکت‌ها برای جمع آوری و استفاده از اطلاعات خارجی به منظور انتقال و تبدیل آن اطلاعات به دانش جدید است(کوهن و لوینتال^۳، ۱۹۹۰). دو جزء اصلی نوآوری عبارت است از؛ درجه نوآوری^۴ و قلمرو نوآوری^۵. نوع اول نوآوری(نوآوری بر اساس درجه)، بین دو نوع نوآوری ریشه‌ای^۶ و نوآوری تدریجی^۷ تمایز قائل می‌شود. نوآوری ریشه‌ای، نوآوری است که رسوخ چشمگیری در محصولات جدید، بازار جدید و تکنولوژی جدید دارد و فناوری‌های موجود را منسوخ می‌کند. نوآوری تدریجی، محصولات و خدمات و یا تکنولوژی جاری که سازمان از آنها استفاده می‌کند تا بدان وسیله منجر به تقویت و بهبود کارکرد و عملکرد شود. گیرین و همکاران^۸(۱۹۹۷) نشان داده‌اند که نوآوری یک مفهوم چند بعدی است به طوری که تولیدکنندگان بر محصول، فرایند و خدمات برای اجرای اصلاح تدریجی تاکید می‌کنند(به عنوان مثال توسعه خط محصول^۹، عملکرد جاری^{۱۰}، و اعمال تعدیلات جزئی در فعالیت‌های عملیاتی)(لین و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۰). وبرا واردنا^{۱۲}(۲۰۰۳) نوآوری برای اعمال تعدیلاتی در محصول، فرایند، خدمات و سیستم‌های سازمانی و نیز سیستم‌های بازاریابی به کار می‌رود تا منجر به ایجاد ارزش مشتری^{۱۳} شود(وبرا واردنا^{۱۴}، ۲۰۰۳). محدوده و قلمرو قابلیت‌های نوآوری از نوآوری فنی^{۱۵}، نوآوری اجرایی^{۱۶} تشکیل شده است(دامانپور^{۱۷}، ۱۹۹۱). نوآوری فنی شامل محصولات، بازاریابی، خدمات و تکنولوژی استفاده شده برای تولید محصولات، فروش محصول و یا فروش خدمات است که به صورت مستقیم به فعالیت‌های کاری اساسی سازمان مربوط می‌شود(دامانپور و همکاران، ۱۹۸۴، دفت^{۱۸}، ۱۹۸۲). به علاوه نوآوری اجرایی نیز متعلق به ساختار سازمانی و فرایندهای اجرایی است که مستقیماً در ارتباط با فعالیت‌های اساسی کاری سازمان و مدیریت آن است (دامانپور و همکاران، ۱۹۸۴). این پژوهش به دنبال بررسی و ارزیابی قلمرو نوآوری با تاکید بر ^۴ قابلیت نوآوری که بیشترین تکرار را در مطالعات

¹. Chang and Lee². Damanpour and Evan³. Cohen & Levinthal⁴. degree of innovation⁵. scope of innovation⁶. Radical innovation⁷. Incremental innovation⁸. Green et al⁹. product line expansion¹⁰. current function¹¹. Lin et al¹². Weerawardena¹³. Customer value¹⁴. Weerawardena¹⁵. Technical innovation¹⁶. Administrative innovation¹⁷. Damanpour et al¹⁸. Daft

داشته اند است که عبارت اند از: نوآوری محصول^۱، نوآوری فرایند^۲، نوآوری بازاریابی و نوآوری خدمات^۳. نوآوری محصول عبارت است از توسعه و معرفی یک محصول جدید به بازار جدید و یا اعمال تعدیلات در عملکرد، کیفیت، ثبات و ظاهر محصولات موجود(لیاو و همکاران^۴). نوآوری فرایند به معنای ایجاد و بهبود روش های تولید و اتخاذ عناصر و اجزاء جدید(به عنوان مثال شامل مواد اولیه ورودی، مشخصات وظیفه، گردش اطلاعات و تجهیزات) برای فرایند تولید شرکت است(دامانپور، ۱۹۹۶). به علاوه نوآوری بازاریابی نیز اشاره به تحقیقات بازار، استراتژی قیمت گذاری، بخش بندی بازار، ترفيعات تبلیغاتی، کاتال های خرده فروشی و سیستم های اطلاعاتی بازاریابی دارد(ورهیز و هارکر^۵، ۲۰۰۰، ویراواردناء^۶). درنهایت نوآوری خدمات اشاره به آن دسته از فعالیت های نوآورانه تولید کنندگان دارد که منجر به افزایش رضایت مشتریان می شود. از جمله این اقدامات عبارتند از: خدمات پس از فروش، سیاست های وارتانی، حفظ و نگهداری و سیستم های سفارش گیری(گوپالاکریشنا و دامانپور^۷، ۱۹۹۷).

مدیریت دانش مشتری

بنا بر نظر پژوهشگران مطالعات انجام شده در حوزه‌ی فرایندهای دانشی و مدیریت دانش در شرکت‌های صادرکننده، به اندازه‌ی کافی جامع نبوده و کافی نیست(نیکخواه تکمله داش و همکاران، ۱۳۹۸). علاوه بر فرایندهای دانشی درون سازمانی در چند سال اخیر، اهمیت توجه به منابع خارجی به خصوص دانش مشتریان، هم برای فعالین کسب و کار و هم پژوهشگران دانشگاهی برجسته شده است(جوشی^۸، ۲۰۰۴). امروزه مشتریان نسبت به گذشته، نوآورتر و فعال تر شده‌اند و به راحتی می‌توانند با سایر مشتریان در سرتاسر جهان ارتباط برقرار کنند. بنابراین، مشتریان، اطلاعات و دانش ارزشمندی دارند که می‌تواند به عنوان یک منبع بالاهمیت برای رقابت مورد استفاده قرار بگیرد(هایر و همکاران، ۲۰۱۰، بولتون و همکاران^۹، ۲۰۰۱، هاپل^{۱۰}، ۲۰۰۱. بلوش^{۱۱} (۲۰۰۰) دانش مشتری را ترکیبی از تجربه، ارزش، اطلاعات و بینش متخصصان می‌داند که در حین مبادلات بین سازمان و مشتری تسخیر می‌شود. این دانش در جریان دوطرفه‌ای ایجاد شده است که برای هر دو طرف (سازمان و مشتری) ایجاد ارزش می‌کند و منبع اصلی در بهبود ارزش مشتری به شمار می‌رود(حاجی کریمی و مصویریان،

^۱. Product innovation

^۲. Process innovation

^۳. Service innovation

^۴. Liao et al

^۵. Vorhies and Harker

^۶. Weerawardena

^۷. Gopalakrishnan and Damanpour

^۸. Joshi

^۹. Bolton et al

^{۱۰}. Hippel

^{۱۱}. Blosch

(۱۳۹۱). مدیریت دانش مشتری، یک رویکرد سازمانی جدید برای تسخیر، تسهیم و استفاده از اطلاعات، دانش، تجربیات و ایده‌های مشتریان است. گیلبرت (۲۰۰۲) بیان می‌کند که مدیریت دانش مشتری، نقش مشتریان را از دریافت کننده محض کالا و خدمات به طور منغulanه به یک شریک متقابل تبدیل می‌کند که در فرایندهای شرکت با اطلاعات و دانش خود ارزش افزوده ایجاد می‌کند (طاهرپور و همکاران^۱، ۲۰۱۴). مدیریت دانش مشتری، هم بر دانش مشتریان و هم دانش شرکت توجه می‌کند و در شایستگی‌های داخلی و خارجی سرمایه گذاری می‌کند. بنابراین شرکتها را قادر می‌سازد تا محصولات و خدمات جدیدی را برای پاسخ‌گویی به موقعیت‌های بازاری متغیر ایجاد کند (کارشیا-موریلو و آنابی^۲، ۲۰۰۲، کمپل^۳، ۲۰۰۳، ژنگ^۴، ۲۰۱۱).

توسعه فرضیات و چارچوب مفهومی تحقیق جو خلاق، تابآوری سازمانی و قابلیت‌های نوآوری

از آنجا که توسعه بر پایه رقابت‌پذیری استوار است، لذا محیط کسبوکار روش و سالم منجر به نتایج مثبت اقتصادی از قبیل رشد تجارت خارجی، رشد اقتصادی و توسعه صنعتی می‌شود (برقی اسکویی ولی‌زاده، ۱۳۹۷). بر اساس نظریه عناصر خلاقیت، امیبل^۵ (۱۹۹۷)، امیبل و همکاران^۶ (۱۹۹۶)، در پژوهش خود بیان کرده‌اند که محیط کاری می‌تواند با ترویج خلاقیت و نوآوری، درنهایت منجر به پیامدهای سازمانی همچون تابآوری سازمانی شود (مفابی و همکاران، ۲۰۱۵).

پژوهش‌های انجام‌شده توسط ویکس^۷ (۲۰۰۸)، حامل و والیکانگاس^۸ (۲۰۰۳)، نشان داده‌اند که حمایت‌های سازمانی ادراک شده در انطباق‌پذیری پایدارسازمانی و رقابت‌پذیری تأثیر دارد. از جمله این حمایت‌های سازمانی ادراک شده عبارت‌اند از: تأمین تسهیلات ضروری، حمایت‌های سرپرستی و حمایت تیمی که تمام این موارد بر نوآوری و تابآوری سازمانی تأثیر می‌گذارند.

موارد فوق نشان می‌دهد که جو خلاق کم، می‌تواند سلامت سازمان را تحت تأثیر قرار دهد. پانیوواتوانیج و همکاران^۹ (۲۰۰۸)، بیان می‌کنند که حمایت از ایجاد جو خلاق سازنده در سازمان می‌تواند منجر به قابلیت‌های

^۱. Gibbert

^۲. Taherparvar et al

^۳. Garcia-Murillo and Annabi

^۴. Campbell

^۵. Zhang

^۶. Amabile

^۷. Amabile et al

^۸. Weeks

^۹. Hamel and Valikangas

^{۱۰}. Panuwatwanich et al

نوآوری و تعالی کسبوکار شود. به علاوه پانیوواتوانچ و همکاران^(۲۰۰۸)، در مطالعه موردی که به صورت کیفی در شرکت‌های استرالیایی انجام داده‌اند نیز متوجه شدند که حمایت‌های سازمانی، حمایت سپریستی و حمایت گروه کاری برای ایجاد نوآوری و توزیع و گسترش آن حیاتی است. و این امر می‌تواند منجر به حداقل ساختن و به اوج رساندن میزان تابآوری سازمانی شود.

یافته‌ها از اولین مطالعات انجام‌شده توسط بورینز^(۲۰۰۰)، حاکی از آن است که حمایت‌های سازمانی در بخش دولتی از جمله جوايز نوآوری دولتی، شناسایی و تسهیم عواید، می‌تواند محرك و انگیزه‌ای برای نوآوری و به‌تیغ آن ایجاد تابآوری شود. به نظر می‌رسد که بورینز بر مبنای یافته‌های خود پیشنهاد می‌کند که حمایت سازمانی افراد را تشویق می‌کند تا برای انجام کارها به صورت ابتکاری عمل کنند و ایده‌هایی را که منجر به بهبود سلامت سازمان می‌شود به اجرا می‌آورد. بنابراین این پژوهش به دنبال بررسی رابطه‌ی بین جو خلاق و تابآوری سازمانی است.

با توجه به ادبیات و مطالعه مطرح شده، فرضیه اول به صورت ذیل تدوین شده است:

فرضیه ۱: رابطه‌ی معنی‌داری بین جو خلاق و تابآوری سازمانی وجود دارد.

با توجه به تعریف خلاقیت و تفاوت آن با نوآوری، مدیران باید فرهنگی را در سازمان به وجود بیاورند که از این طریق ایده‌های اولیه و ناپخته را در مراحل اولیه به مرحله بلوغ برسانند. به علاوه ایده‌های سازنده و مفیدی که مطرح می‌شوند نیز بعد از شناسایی برای بهبود و توسعه کسبوکار به کار گرفته شوند(گارشیا-مورالس و همکاران^۲، ۲۰۰۶). باير و همکاران^(۲۰۰۳) برای ارتقای نوآوری بر جو پاداش دهی به عنوان کلیدی ترین عامل تمرکز کردند و برای مطالعات آینده در این حوزه توجه به این عامل را پیشنهاد داده‌اند.

بییر و فرس^(۲۰۰۳)، جو مورد نیاز برای نوآوری را جوی برای ایجاد ابتکار و امنیت روانی می‌دانند. این پژوهشگران بیان کرده‌اند که سازمان‌ها، زمانی می‌توانند جو خلاق در سازمان ایجاد کنند و ایده‌های جدید ارائه کنند که آن‌ها در پذیرش رسیک، احساس امنیت کنند و این امر منجر به این می‌شود که آن‌ها آزادانه در رابطه با مشکلات بهبود نوآوری در سازمان بحث کنند. این موارد نشان می‌دهد که افراد می‌توانند مشکلات را شناسایی و برطرف کنند و این امر وابسته به ایجاد جوی غالب در سازمان برای ابتکار، امنیت روانی و همکاری گروهی است. این موارد با مطالعاتی که در بخش خصوصی انجام‌شده تأیید گردیده است و پژوهشگران یافته‌اند که

^۱. Borins

^۲. Garcia-Morales et al

^۳. Baer et al

^۴. Baer and Frese

رابطه‌ی مثبتی بین جو خلاق با نوآوری فرایند و به علاوه جو خلاق با ابتکار و امنیت روانی نیز وجود دارد(بیر و فرز، ۲۰۰۳).

نوآوری افراد از طریق حمایت‌های ادراک شده در سازمان تعیین می‌شود(گارشیا-مورالس و همکاران، ۲۰۰۶). پورزسی و همکاران^۱ (۲۰۱۲) تأثیر جو سازمانی خلاق را بر فعالیت‌های نوآوری شرکت‌های تولیدکننده و سایر پژوهشکی در هیونگاری^۲ بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که جو سازمانی خلاق و سازنده منجر به ارتقای نوآوری در سازمان‌ها می‌شود. این پژوهشگران بیان کردند که یکی از راههای ترمیم و بازسازی سازمان، اجرای نوآوری است که خود نیاز به حمایت‌های سازمانی دارد. از جمله این حمایت‌ها عبارت‌اند از: منابع مالی قابل توجه، اختصاص زمانی برای اندیشه‌ورزی، آزادی در پذیرش ریسک و کسب تجربه(پورزسی و همکاران^۳، ۲۰۱۲، اکوال^۴، ۱۹۹۶).

گروههای متناجس و همگرا تمایل دارند تا به جای پرداختن به ایده‌های واگرا و متباین، خود را درگیر ایده‌های متناجس و مطابق با یکدیگر کنند که در واقع هم‌گرایی بیشتری داشته باشند. نکته قابل توجه این است که این واگرایی و تباین ایده‌ها است که می‌تواند برای حل مسائل و مشکلات سازمانی ارزش ایجاد کند. برای مثال تیم‌های چندوظیفه‌ای می‌توانند با استفاده از تنوع مهارت خبرگان وظیفه‌ای، سیستم‌ها، ساختارها و فرایندهای سازمانی را به صورت خلاق و نوآورانه از طریق مواجهه و مقابله آشکار، مخاطره و یا ساخت پرتفوی تغییر دهند(اندروپولوس و لوبوی^۵، ۲۰۰۰). طبق پژوهشی که لئونارد و سن سایپر^۶ (۱۹۹۸) انجام داده‌اند، سازمان‌ها می‌توانند ساختارها و فرایندها را با استفاده از یک سیستم محرك، حفظ و نگهداری کنند که این امر کلید تشویق خلاقیت فرایندی و ساختاری و ایجاد نوآوری است. این موارد مطرح شده است تا سازمان‌ها خلاقیت و نوآوری را پاداش دهند(امبیل و همکاران، ۱۹۹۷، بیر و همکاران^۷، ۲۰۰۳). با توجه به ادبیات و پیشینه مطرح شده، فرضیه‌ای که مطرح می‌شود عبارت است از:

فرضیه ۲: رابطه‌ی معنی‌داری بین جو خلاق و قابلیت‌های نوآوری وجود دارد.

^۱. Porzse et al

^۲. Hungary

^۳. Porzse et al

^۴. Ekwall

^۵. Andriopoulos and Lowe

^۶. Leonard and Sensiper

^۷. Baer et al

مدیریت دانش مشتری، تابآوری و قابلیت‌های نوآوری

محققان و پژوهشگران، مدیریت دانش را به عنوان سیستم مورد استفاده برای اکتساب، ایجاد، تسهیم و ذخیره‌سازی منابع دانشی به منظور افزایش رقابت‌پذیری سازمان مطرح می‌کنند(نانوکا^۱، ۲۰۰۷، داروچ^۲، ۲۰۰۵، نانوکا و تاکچی^۳، ۱۹۹۵). از آنجایی که تابآوری سازمانی به عنوان توانایی سازمان در انطباق‌پذیری، ارائه خدمات رقابت‌پذیر و ایجاد ارزش سازمانی تعریف می‌شود می‌توان تشریح کرد که مدیریت دانش می‌تواند منجر به تابآوری سازمانی شود(مک‌مانوس، ۲۰۰۸، چو و همکاران، ۲۰۰۷، مور و مور، ۲۰۰۳). طبق تعاریف، چشم انداز مدیریت دانش درون سازمانی است و مزیت آن رضایت مشتری از خدمات و محصولات بهتر است. به هر حال، هنگامی که سازمان شروع به توسعه شایستگی‌های خود در مدیریت دانش درون سازمانی می‌کند و از آن در جهت دستیابی به هدف سازمان کمک می‌گیرد، بیش خود را کمی وسیع‌تر ساخته و به منابع جدیدی از دانش که لزوماً درون مزه‌های سازمانی قرار نگرفته است چشم می‌ورزد. با تأکید بر دانش به عنوان منبع کلیدی رقابتی در دنیای امروزی، سازمان‌ها باید به عنصر کلیدی دیگر یعنی «دانش مشتری» توجه کنند(حاجی کرمی و منصوریان، ۱۳۹۱). پژوهشگران نشان داده‌اند که فعالیت‌های مدیریت دانش و تابآوری سازمانی با یکدیگر رابطه دارد(نیو^۴، ۲۰۱۰). همچنین در پژوهش مفابی و همکاران^۵(۲۰۱۲)، تتابع نشان داده است که مدیریت دانش رابطه‌ی معنی‌داری با تابآوری سازمانی و رقابت‌پذیری و انطباق سازمانی دارد(مفابی و همکاران، ۲۰۱۲). با توجه به نظر پاکیوتی^۶ (۲۰۰۶) و گیبرت^۷ (۲۰۰۷)، مز بحث‌های مدیریت دانش صرف در درون سازمان با توسعه شایستگی‌های سازمانی به منابع خارج سازمان نیز توسعه یافته است و بر لزوم توجه و گسترش این بحث به مدیریت دانش مشتری تاکید دارند، بنابراین فرضیه سوم به طور ذیل تدوین شده است:

فرضیه ۳: رابطه‌ی معنی‌داری بین مدیریت دانش مشتری با تابآوری سازمانی وجود دارد.

در دانش اقتصاد، دانش مشتری در حال تبدیل به یک منبع با اهمیت در نوآوری فرایند است(هارتی و گان^۸، ۲۰۰۰). شرکت‌ها، منابع داخلی خودشان را به طور فزاینده با منابع خارجی به خصوص مشتریان ترکیب می‌کنند تا ایده‌های جدید برای قابلیت‌های نوآوری‌شان به دست بیاورند. در حقیقت شرکت‌ها برای اطلاع از تغییرات بیرونی و استخراج و به دست آوردن ایده‌ها، داده‌ها و اطلاعات مشتریان، نیازمند آن هستند تا با آن‌ها ارتباط

^۱. Nonoka

^۲. Darroch

^۳. Nonoka and Takeuchi

^۴. Niu

^۵. Mafabi et al

^۶. Paquette

^۷. Gibbert

^۸. Harty and Gann

داشته باشند. مدیریت دانش مشتری می‌تواند با تسهیم اطلاعات مشتریان باعث افزایش ارزش و قابلیت‌های نوآورانه در سازمان شود(جوهانسن و اولسن^۱، ۲۰۱۰). اگر دانش مشتریان به طور اثربخشی مدیریت شود می‌تواند قابلیت‌ها و فرایندهای نوآوری را بهبود بخشد و به علاوه منجر به بهبود فعالیت‌های تحقیق و توسعه نیز بشود(رولی^۲، ۲۰۰۲؛ روکیز و هالین^۳، ۲۰۰۵). پژوهش‌های انجام شده نشان می‌دهد که مدیریت دانش مشتری منجر به نوآوری در آینده سازمان می‌شود(لوپیز-نیکولاس و مولینا کاستیلو، ۲۰۰۸). با مدیریت دانش مشتری، شرکت‌ها می‌توانند با درگیر ساختن مشتریان در فرایند نوآوری و ایجاد ارزش، ظرفیت ادغام‌سازی خود را افزایش دهند(بلکاهلا و تریکی^۴، ۲۰۱۱). در پژوهش‌های مختلفی، مدیریت دانش مشتری به عنوان پیش‌زمینه و عامل فرایندها و قابلیت‌های نوآوری شناخته شده است(طاهر پرور، ۲۰۱۴). علاوه پژوهش برگمان^۵ (۲۰۰۶) و میوخرجی^۶ (۲۰۱۲) نیز نشان داده است که مشارکت مشتریان و کسب دانش آن‌ها برای قابلیت‌های نوآوری حیاتی و ضروری است. بنابراین مدیریت دانش مشتری برای درگیر ساختن مشتری در فرایندهای نوآوری و استفاده از ایده‌ها و دانش جدید برای شرکت ضروری است(یی و همکاران^۷، ۲۰۱۱؛ آیو و همکاران^۸، ۲۰۰۷). گیریت و همکاران^۹ (۲۰۰۲) و رولين و هایلین^{۱۰} (۲۰۰۵) مطرح کرده‌اند که مدیریت دانش مشتری یکی از روش‌های بهبود نوآوری در سازمان است. با توجه به پیشینه پژوهش که مطرح شد، بنابراین فرضیه دیگر این پژوهش به صورت ذیل تدوین شده است:

فرضیه ۴: رابطه‌ی معنی‌داری بین مدیریت دانش مشتری با قابلیت‌های نوآوری وجود دارد.

قابلیت‌های نوآوری و تابآوری سازمانی

انتشار و گسترش نوآوری موفق می‌تواند منجر به بروز رفتارهای تابآورانه همچون انطباق‌پذیری، رقابت‌پذیری و ارزش‌ها شود(پانوواتوانچی و همکاران^{۱۱}، ۲۰۰۸؛ مونتس و همکاران^{۱۲}، ۲۰۰۴). به نظر می‌رسد که نوآوری می‌تواند در رابطه‌ی بین جو خلاق و تابآوری سازمانی نقش میانجی‌گری داشته باشد(مفایی و

^۱ . Johannessen and Olsen

^۲ . Rowley

^۳ . Rollins and Halien

^۴ . Belkahla and Triki

^۵ . Berghman

^۶ . Mukherji

^۷ . Yi et al

^۸ . Auh et al

^۹ . Gibbert et al

^{۱۰} . Rollins and Halinen

^{۱۱} . Panuwatwanich et al

^{۱۲} . Montes et al

همکاران^۱، ۲۰۱۵). پانیوانیچ و همکاران^۲ (۲۰۰۸)، بر نیاز به ایجاد جوی برای حمایت از نوآوری که می‌تواند منجر به ارتقای نوآوری و تابآوری سازمانی شود تأکید کرده‌اند. طبق پژوهشی که کاستلیجو و همکاران^۳ (۲۰۰۹)، انجام داده‌اند مشخص شد که بین نوآوری در فرایند و رشد کسبوکار رابطه وجود دارد. به علاوه پژوهشگران به نتایجی دست یافته و پیشنهاد کرده‌اند که نوآوری در فرایندها ممکن است به عنوان یک ابزار استراتژیک در شرکت‌های کوچک و متوسط به کار گرفته شود و منجر به افزایش رقابت‌پذیری شود و به علاوه این تشید فشارهای رقابتی نیز منجر به افزایش جهانی‌شدن بازارها می‌شود. سازمان‌های تابآور باید قابلیت طراحی جدید فرایندهای کسبوکار را داشته باشند به‌گونه‌ای که با کارایی و اثربخشی متناسب باشند(الی‌هیو، ۲۰۰۷).

برای اینکه فرایندهای جدید پایدار بمانند، سازمان‌ها باید منابع انسانی خود را توانمند کنند تا بتوانند به‌طور کامل و متعهدانه، کارها را از طریق این فرایندها انجام دهند. پروژه بازنگری فرایندهای کسبوکار ممکن است که نیاز به برخی از سطوح نوآوری داشته باشد تا بتواند روش‌ها و شیوه‌های جدیدی از تولید را تدوین کند و از آن‌ها تا زمانی که بهترین سیستم طراحی شود، یاد بگیرند(باون و اورتون^۴، ۲۰۰۲). حمل و والیکانگاس^۵ (۲۰۰۳)، بیان می‌کنند که یکی از پیش‌نیازهای توسعه طرفیت سازمانی در مواجهه با تغییرات و تابآوری سازمانی، نوآوری است. این نشان می‌دهد سازمان‌هایی که به دنبال نوآوری هستند و آن را اجرا می‌کنند به بهبود رقابت‌پذیری سازمانی تمایل دارند. با توجه به مطالب مطرح شده، فرضیه بعدی به صورت ذیل مطرح و تدوین شده است:

فرضیه ۵ : رابطه‌ی معنی‌داری بین قابلیت‌های نوآوری و تابآوری سازمانی وجود دارد.

¹ . Mafabi and et al

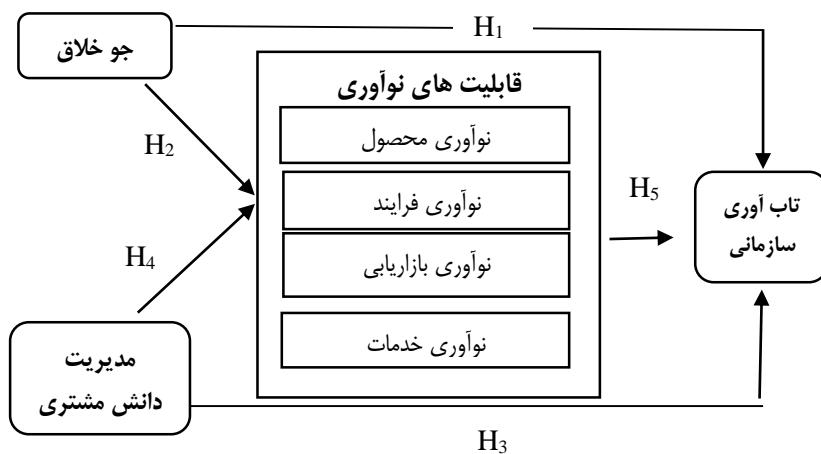
² . Panuwatwanich et al

³ . Castillejo et al

⁴ . Bawden and Ortun

⁵ . Hamel and Valikangas

بنابراین با توجه به ادبیات و فرضیات مطرح شده در مطالب قبلی، مدل مفهومی این پژوهش در شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱) چارچوب مفهومی پژوهش

روش پژوهش

این پژوهش توصیفی و از نوع میدانی است و پژوهشی مقطعی به حساب می‌آید. برای جمع‌آوری اطلاعات ثانویه، پیشینه پژوهش، مطالعه ادبیات و تئوری‌های مربوط به این پژوهش از مقالات علمی، پایان‌نامه‌های دانشگاهی، کتابخانه‌های مجازی و سنتی، و سایر پایگاه‌های اطلاعاتی استفاده شده است. همچنین برای جمع‌آوری اطلاعات اولیه، یکی از متداول‌ترین روش‌های جمع‌آوری اطلاعات اولیه که پرسشنامه است استفاده شده که با توجه به شاخص‌های هر کدام از متغیرها، پرسش‌های با استفاده از طیف پنج گانه لیکرت تدوین شده است. جامعه آماری پژوهش، مدیران ارشد شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی هستند که دفتر مرکزی آن‌ها در استان تهران مستقر است. با توجه به پژوهش های انجام شده پیش از این و همچنین نظر برخی از اعضای انجمن صنایع غذایی ایران، جامعه آماری تقریباً مشتمل بر ۱۲۰ شرکت است. از این بین، بر اساس فرمول کوکران، تعداد ۹۰ شرکت به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شد و در نهایت از مجموع ۱۰۰ پرسشنامه توزیع شده بین مدیران ارشد آن‌ها از طریق ارائه معرفی نامه از طرف استادان به نام و مراجعه حضوری و همچنین پست الکترونیکی و پیگیری‌های لازم، تعداد ۹۰ پرسشنامه به‌طور کامل عودت داده شد و تحلیل بر اساس آن انجام گرفت.

با توجه به مدل پژوهش، ۱۴ گویه براسن سنجش جو خلاق به ترتیب ۵ سؤال برای حمایت سازمانی،^۴ سؤال برای حمایت سرپرستی و ۵ سؤال برای حمایت گروه کاری بر اساس پژوهش های متعددی که پیش از این انجام گرفته تنظیم شده است(امبیل، ۱۹۹۷، انسور و همکاران،^۱ ۲۰۰۶، مفابی و همکاران، ۲۰۱۵). پرسش های تابآوری سازمانی با سه مولفه انتطبق‌پذیری سازمانی (۵ گویه)، رقابت‌پذیری (۵ گویه) و ارزش سازمانی (۶ گویه) بر اساس پژوهش های پیشین تنظیم شد(مک مانوس، ۲۰۰۸، چو و همکاران، ۲۰۰۷، ویکس، ۲۰۰۸). به علاوه قابلیت‌های نوآوری نیز با توجه به پیشینه پژوهش به ۴ متغیر نوآوری محصول، نوآوری فرایند، نوآوری بازاریابی و نوآوری خدمات تقسیم شده که در مجموع ۱۵ گویه برای سنجش آن‌ها بر اساس پیشینه موجود تنظیم شده است(ونگ و احمد^۲، ۲۰۰۴، لین و همکاران، ۲۰۰۹، مفابی و همکاران، ۲۰۱۵). در نهایت برای سنجش مدیریت دانش مشتری ۶ گویه براساس پیشینه پژوهش تنظیم شده است(طاهرپور و همکاران، ۲۰۱۴).

سپس اقدامات لازم برای سنجش پایایی و روایی آزمون انجام گرفته است. کلیه گویه‌هایی که از ضریب آلفای کرونباخ بالای ۰/۷ برخوردارند در تجزیه و تحلیل استفاده شده و تعدادی از پرسش‌ها کمتر از ۰/۷. از پرسشنامه حذف گردید. برای بررسی نرمال بودن داده‌های پژوهش از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف^۳ استفاده شده است که در جدول شماره ۱، نتایج آن نشان داده شده است. با توجه به غیر نرمال بودن داده‌ها از نسل دوم نرم‌افزارهای مدل‌سازی معادلات ساختاری با رویکرد مبتنی بر واریانس همچون نرم افزار Smart PLS که دیگر به نرمال بودن داده‌ها حساس نبوده و علاوه بر تحلیل داده‌های نرمال برای تحلیل داده‌های غیر نرمال نیز مناسب است(اسفیدانی و محسینی، ۱۳۹۳: ۹) استفاده شده است.

جهت بررسی کفايت نمونه‌ها در تحلیل عاملی از آزمون بارتلت استفاده شده که بیانگر ۰/۹۰۱ است. پس از حذف گویه‌هایی که از پایایی پایینی برخوردار بودند به منظور سنجش روایی پرسشنامه در این پژوهش از آنچایی که ابزار اصلی پرسشنامه بوده و بیشتر پرسش‌ها و شاخص‌های مربوطه از مجلات و مقالات بین‌المللی استخراج شده است، محقق در مورد روایی ابزار چندان با مشکل روبرو نشده است. در عین حال به منظور اطمینان بیشتر از روایی ابزار سنجش، از تکنیک تحلیل عاملی به کمک نرم افزار Smart PLS استفاده شده است. در جدول شماره ۱ بارهای عاملی مربوط به هر یک از گویه‌ها یا پرسش‌های تحقیق آورده شده است.

^۱. Ensor et al

^۲. Wang and Ahmed

^۳. One-Sample Kolmogrov-Smirnov Test

جدول ۱) نتایج آزمون تحلیل عاملی

متغیرها	آزمون کولموگروف- اسمیرنوف	آلفای کرونباخ	گویه	بار عاملی	گویه های حذف شده
نمایش خلاق	.۰۴۰۰	.۷۴۸	Q1	.۷۶۸	
				.۷۷۸	Q2
				.۷۹۴	Q3
				.۵۱۵	Q4
				.۶۱۲	Q5
	.۰۴۰۰	.۵۰۹	Q6	.۵۰۹	
				.۶۰۲	Q7
نمایش گروه کاری	.۰۰۰۴	.۶۲۷	Q8	.۶۲۷	
				.۳۵۴	Q9
				.۶۱۲	Q10
				.۷۰۵	Q11
				.۷۱۱	Q12
	.۰۰۰۳	.۷۴۸	Q13	.۷۴۸	
				.۳۶۸	Q14
انطباق پذیری سازمانی	.۰۰۰۱	.۷۴۸	Q15	.۴۱۸	
				.۷۴۱	Q16
				.۶۸۷	Q17
				.۷۴۲	Q18
				.۶۵۱	Q19
	.۰۰۰۴	.۷۳۷	Q20	.۶۵۱	
				.۵۵۷	Q21
رقابت پذیری	.۰۰۰۱	.۵۹۳	Q23	.۶۸۹	
				.۷۱۸	Q24
				.۷۸۲	Q25
				.۷۰۲	Q26
				.۷۲۶	Q27
	.۰۰۰۴	.۵۵۲	Q29	.۷۰۲	
				.۵۷۴	Q30
نوآوری محصول	.۰۰۰۳	.۵۵۴	Q31	.۵۰۲	
				.۵۵۴	Q32
				.۵۸۰	Q33
				.۶۴۲	Q34
				.۷۴۸	Q35
	.۰۰۰۰	.۷۴۸	Q36	.۷۴۸	
				.۷۴۸	Q36

نمایش خلاق

نمایش گروه کاری

انطباق پذیری سازمانی

رقابت پذیری

ارزش سازمانی

نوآوری محصول

نوآوری فرایند

قابلیت‌های نوآوری

۸۱ اثر جو خلاق و مدیریت دانش مشتری بر تابآوری سازمانی

	./۷۰۶	Q37			نوآوری بازاریابی	
	./۷۲۱	Q38				
	./۶۷۶	Q39				
.	./۶۴۲	Q40				
	./۶۷۳	Q41				
	./۷۰۱	Q42				
	./۵۵۰	Q43			مدیریت دانش مشتری	
	./۶۹۱	Q44				
	./۴۸۹	Q45				
	./۶۵۰	Q46				
	./۷۰۲	Q47				
حذف		Q48				

بر اساس نتایج به دست آمده در جدول شماره ۱، در مجموع تعدادی از پرسش‌ها به دلیل پایابی پایین (۱۸، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۳۲، ۴۸) به علاوه تعدادی از پرسش‌ها نیز به دلیل بار عاملی کمتر از حد مجاز (۱۴، ۹، ۳) از مجموعه پرسش‌ها حذف شد و در مرحله بعد بدون در نظر گرفتن آن‌ها فرضیات پژوهش با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها

در قسمت آمار توصیفی، داده‌های جمع‌آوری شده از منظر جنسیت، سن، و نیز تحصیلات مورد بررسی قرار گرفته و نتایج آن در جدول ۲ به نمایش گذاشته شده است.

جدول ۲) خلاصه نتایج آمار توصیفی

درصد	فراوانی	شاخص	
۱۰/۱۱	۹	کمتر از ۳ سال	سابقه کاری در صنایع غذایی
۲۱/۳۴	۱۹	۳ تا ۶ سال	
۳۷/۰۷	۳۴	۶ تا ۱۰ سال	
۳۱/۴	۲۸	بالای ۱۰ سال	
.	.	کمتر از ۳ سال	
۱۵/۷۳	۱۴	۳ تا ۶ سال	
۲۳/۵۹	۲۱	۶ تا ۱۰ سال	سن سازمان
۶۰/۶۷	۵۵	بالای ۱۰ سال	
.	.	دیپلم	
۴۱/۵	۳۷	لیسانس	
۵۸/۴۳	۵۳	تحصیلات تكمیلی	
%۱۰۰	۹۰	جمع	تحصیلات

برای ارزیابی برآرژش کلی مدل در نرم افزار SMART PLS از شاخص GOF استفاده می‌شود. این معیار طبق فرمول زیر از دو شاخص میانگین شاخص تجمعی^۱ و میانگین توان دوم ضرایب همبستگی^۲ استفاده می‌شود.

$$GOF = \sqrt{(communality) \times (R\ square)}$$

حاصل آزمون شاخص برآرژش مدل برابر با ۰/۴۷ است. از آنجا که حداقل مقدار قابل قبول برای این شاخص ۰/۳۶ است بنابراین می‌توان ادعا کرد که مدل پژوهش از برآرژش بالایی برخوردار است.

برای آزمون فرضیه‌ها از مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. یکی از قوی‌ترین و مناسب‌ترین روش‌های تجزیه‌وتحلیل در پژوهش‌های علوم رفتاری و علوم اجتماعی، تجزیه‌وتحلیل چند متغیره است، زیرا ماهیت این گونه موضوعات چند متغیره بوده و نمی‌توان آن‌ها را با شیوه دو متغیری (که در هر بار تنها یک متغیر مستقل با یک متغیر وابسته در نظر گرفته می‌شود) حل کرد. تجزیه‌وتحلیل چند متغیره به یک سری روش‌های تجزیه‌وتحلیل اطلاق می‌شود که ویژگی اصلی آن‌ها، تجزیه‌وتحلیل هم‌زمان K متغیر مستقل با یک متغیر وابسته است. پس از حذف پرسش‌ها و گوییه‌هایی که از روایی و پایایی پایین برخوردار بودند، برای آزمون معنی‌داری فرضیه‌ها از دو شاخص ضریب مسیر و t-value استفاده شده است. شاخص t-value معناداری ضرایب مسیر را ارزیابی می‌کند. در سطح اطمینان ۹۵ درصد چنانچه مقادیر آماره‌ی t مابین ۰/۹۶ و -۰/۹۶ باشد فرضیه تائید و در غیر این صورت فرضیه رد می‌شود که در جدول نتایج مشخص شده است. همچنین نتایج آزمون فرضیات حاصل از خروجی کردار معادلات ساختاری نرم‌افزار SMART PLS در جدول ۳ بیان گردیده است.

---

¹. Communality

². R Square

جدول ۳) جدول خروجی مسیر فرضیات فرعی پژوهش با استفاده از معادلات ساختاری

فرضیات پژوهش	ضریب مسیر	T-Value	نتیجه فرضیه
رابطه‌ی معنی‌داری بین جو خلاق و تابآوری سازمانی وجود دارد.	.۰/۶۴۴	۷/۰۵	تأثیر
رابطه‌ی معنی‌داری بین جو خلاق و قابلیت‌های نوآوری وجود دارد.	.۰/۴۳۶	۱/۹۹	تأثیر
رابطه‌ی معنی‌داری بین مدیریت دانش مشتری با تابآوری سازمانی وجود دارد.	.۰/۵۴۸	.۰/۶۵۴	رد
رابطه‌ی معنی‌داری بین مدیریت دانش مشتری با قابلیت‌های نوآوری وجود دارد.	.۰/۵۴۵	۵/۶۱۴	تأثیر
رابطه‌ی معنی‌داری بین قابلیت‌های نوآوری و تابآوری سازمانی وجود دارد.	.۰/۳۶۸	۲/۶۹۰	تأثیر

نتیجه‌گیری

این پژوهش تأثیر مستقیم و غیرمستقیم جو خلاق و مدیریت دانش مشتری بر تابآوری سازمانی را بررسی کرده است. به علاوه به بررسی تأثیر قابلیت‌های نوآوری بر رفتارهای تاب آورانه سازمانی نیز پرداخته است. یافته‌های پژوهش چندین کاربرد را برای پژوهشگران و سازمان‌های صادراتی دارد و نتایج نشان می‌دهد که از مجموع پنج فرضیه موردبررسی در این پژوهش، به جز فرضیه سوم که تأیید نشده است، بقیه فرضیه‌ها معنادار هستند و تأثیر شده‌اند.

فرضیه اول و دوم که رابطه‌ی بین جو خلاق با تابآوری سازمانی و قابلیت‌های نوآوری را بررسی کرده است، مورد تأیید قرار گرفت. رفتارهای تابآوری سازمانی در این پژوهش به سه بخش انطباق‌پذیری، رقابت‌پذیری و ارزش سازمانی تقسیم شده و قابلیت‌های نوآوری نیز در این پژوهش از ۴ بعد نوآوری محصول، نوآوری فرایند، نوآوری بازاریابی و نوآوری خدمت تشکیل شده است. نتایج نشان می‌دهد که درمجموع، جو خلاق باقابلیت‌های نوآوری و تابآوری سازمانی رابطه‌ی معنادار و مثبتی دارد و فراهم کردن جو خلاق در سازمان منجر به افزایش تابآوری سازمانی و قابلیت‌های نوآوری می‌شود. نتایج پژوهش‌های قبلی انجام‌شده با یافته‌های این پژوهش همخوانی دارد. ازجمله این تحقیقات به این نتیجه رسیده‌اند که جو سازنده و خلاق با نوآوری سازمانی) و تابآوری سازمانی (اسماعیل^۱، ۲۰۰۵، اکوال، ۱۹۹۶).

^۱ . Ismael

را تأیید می‌کند که فراهم کردن جوی خلاق می‌تواند بر ایجاد قابلیت‌های نوآوری و تابآوری سازمانی تأثیر بگذارد(مفابی و همکاران، ۲۰۱۵). بنابراین ملاحظه می‌شود که ایجاد و تغییرات جو خلاق در سازمان با سطوحی از انطباق‌پذیری سازمان، رقابت‌پذیری سازمانی و ارزش‌های سازمانی رابطه دارد. پژوهش امیبل(۱۹۹۷)، امیبل و همکاران(۱۹۹۶)، برخی از فعالیت‌های سازنده اجتماعی در محیط کاری را که منجر به تحریک خلاقیت و ایجاد جوی خلاق و بهتیغ آن قابلیت‌های نوآوری و تابآوری سازمانی می‌شود را مطرح کرده‌اند که عبارت‌اند از: ایجاد حس مثبت چالش در محیط کار، تشکیل گروه‌های کاری که با یکدیگر همکاری می‌کنند، حمایت از مهارت‌های متنوع و نظرات ایده محور، آزادی در انجام کار، سرپرستانی که توسعه ایده‌های جدید را تشویق می‌کنند، بیان واضح و روشن مدیریت سطوح بالا از چشم‌انداز تشویق خلاقیت و سازوکارهای توسعه ایده‌های جدید و هنجارهای به استراتژی‌گذاری ایده‌ها در سازمان به طور فعال. بنابراین با توجه به مطالب مطرح شده، شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی نیازمند فراهم کردن محیط کاری هستند تا بتوانند منجر به تحریک خلاقیت و جوی خلاق در سازمان شود و این امر به آن‌ها کمک می‌کند علاوه بر اینکه در بازارهای بین‌الملل با نوآوری در محصول، فرایند، خدمات و بازاریابی در برابر رقبای خود حاضر شوند منجر به افزایش انطباق‌پذیری، رقابت‌پذیری و ارزش سازمانی آن‌ها شود.

فرضیه سوم پژوهش که رابطه بین مدیریت دانش مشتری و تابآوری سازمانی را موردبررسی قرارداد داشد و فرضیه چهارم که به بررسی رابطه بین مدیریت دانش مشتری و قابلیت‌های نوآوری پرداخته معنادار شده و تأیید گردید. شرکت‌ها منابع داخلی خودشان را به‌طور فزاینده با منابع خارجی به‌خصوص مشتریان ترکیب می‌کنند تا ایده‌های جدید برای قابلیت‌های نوآوری‌شان به دست بیاورند. در حقیقت شرکت‌ها برای اطلاع از تغییرات بیرونی و استخراج و به دست آوردن ایده‌ها، داده‌ها و اطلاعات مشتریان نیازمند آن هستند تا با آن‌ها ارتباط داشته باشند. نتیجه فرضیه سوم این پژوهش با یافته‌های محققان پیشین همخوانی ندارد. نشان فرضیه سوم را این‌طور می‌توان تفسیر کرد که در شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی، مدیران میان فعالیت‌های مدیریت دانش مشتری و تابآوری سازمانی به‌طور مستقیم رابطه‌ای نمی‌بینند و نظرات آن‌ها مبنی بر این است که انجام فعالیت‌هایی همچون مبادله اطلاعات با مشتریان، اخذ نظرات آن‌ها در رابطه با کانال‌های ارتباطی و کیفیت خدمات نمی‌تواند منجر به انطباق‌پذیری سازمانی، رقابت‌پذیری و ارزش سازمانی شود و این نکته به‌احتمال زیاد می‌تواند به این دلیل باشد که فعالیت در عرصه بین‌الملل در بسیاری از مواقع خارج از مباحثت درون‌سازمانی است و همچنین گمان می‌رود که مدیران صنایع غذایی که در کشور فعالیت می‌کنند بحث تابآوری سازمانی را فراتر از مباحثی همچون مدیریت دانش مشتری موردنظر قرار می‌دهند. نتیجه فرضیه چهارم با پژوهش‌های قبلی همخوانی دارد. به‌گونه‌ای که نتایج آن‌ها نشان می‌دهد که مدیریت دانش مشتری می‌تواند با تسهیم اطلاعات مشتریان باعث افزایش ارزش و قابلیت‌های نوآورانه در سازمان شود(جانسون و اولسن، ۲۰۱۰). ۲۰۱۰ به‌طور کلی مشتریان نقش فعال و معنی‌داری در ایجاد نوآوری دارند به‌طوری که بدانش خود می‌توانند ایده‌هایی را مطرح

کنند که موردنیاز بازار است(هایر و همکاران، ۲۰۱۰). در پژوهش‌های مختلفی، مدیریت دانش مشتری به عنوان پیش‌زمینه و عامل فرایندها و قابلیت‌های نوآوری شناخته شده است(طاهرپور و همکاران، ۲۰۱۴) به علاوه پژوهش برگمان^۱(۲۰۰۶) و میخراچی^۲(۲۰۱۲) نیز نشان داده است که مشارکت مشتریان و کسب دانش آن‌ها برای قابلیت‌های نوآوری حیاتی و ضروری است. بنابراین مدیریت دانش مشتری برای درگیر ساختن مشتری در فرایندهای نوآوری و استفاده از ایده‌ها و دانش جدید برای شرکت ضروری است(آیوا و همکاران، ۲۰۰۷، بی و همکاران، ۲۰۱۱). نتیجه این دو فرضیه نشان می‌دهد که مدیریت دانش مشتری به طور مستقیم بر تابآوری سازمانی تأثیری ندارد در حالی که انجام این گونه فعالیت‌ها منجر به افزایش قابلیت‌های نوآوری در سازمان می‌شود.

فرضیه پنجم این پژوهش که به بررسی رابطه‌ی بین قابلیت‌های نوآوری با تابآوری سازمانی پرداخته معنادار و تأیید شده است. پژوهشی که مانتس و همکاران^۳(۲۰۰۴) و پانیواتوانیج و همکاران^۴(۲۰۰۸) انجام داده‌اند نیز این فرضیه را تأیید کرده است که ایجاد و فراهم کردن جوی برای افزایش قابلیت‌های نوآوری در سازمان درنهایت می‌تواند رفتارهای تاب آورانه سازمانی را از جمله انطباق‌پذیری، رقابت‌پذیری و ارزش‌های سازمانی را افزایش دهد. به علاوه اینکه حمل و والیکانگاس^۵(۲۰۰۳) نیز بیان می‌کنند که یکی از پیش‌نیازهای توسعه ظرفیت سازمانی در مواجهه با تغییرات و تابآوری سازمانی، نوآوری است. این نشان می‌دهد سازمان‌هایی که به دنبال نوآوری هستند و آن را اجرا می‌کنند به بهبود رقابت‌پذیری سازمانی تمایل دارند.

به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که در شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی ایجاد جوی خلاق در سازمان می‌تواند رفتارهای تاب آورانه سازمانی و قابلیت‌های نوآوری در سازمان را بالا ببرد. به علاوه اینکه مدیریت دانش مشتری نیز منجر به افزایش قابلیت‌های نوآوری در سازمان می‌شود و درنهایت خود قابلیت‌های نوآوری به رفتارهای تاب آورانه سازمان کمک می‌کند. با توجه به اینکه مدیریت دانش مشتری از طریق قابلیت‌های نوآوری می‌تواند منجر به رفتارهای تاب آورانه شود و خود به طور مستقیم تأثیری بر تابآوری سازمانی ندارد بنابراین نتیجه دیگری که می‌توان گرفت این است که قابلیت‌های نوآوری رابطه‌ی بین مدیریت دانش مشتری با تابآوری سازمانی را میانجی گری می‌کند.

¹ . Berghman

² . Mukherji

³ . Montes et al

⁴ . Panuwatwanich et al

⁵ . Hamel and Valikangas

پیشنهادهای کاربردی و محدودیت‌ها

با توجه به اینکه پژوهش حاضر در شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی انجام گرفته است نتایج پژوهش کاربردهایی برای این شرکت‌ها در بردارد. طبق تعریف، جو خلاق پدیده‌ای ادراکی است و کلیه اقدامات و فعالیت‌های انجام‌شده توسط مدیران باید با ادراک کارکنان هماهنگ باشد. ممکن است برنامه و طرحی در این‌گونه سازمان‌ها به جهت فراهم کردن جو خلاق مطرح شود ولی اعضای سازمانی آن را به‌گونه‌ای دیگر ادراک کنند. پس پیشنهاد می‌شود که این مبحث محدود به جلسات هیئت‌مدیره نباشد و با تفکری نظاممند همه جنبه‌ها در نظر گرفته شود و یا اینکه از تصمیم‌گیری مشارکتی با درگیر کردن ذی‌نفعان در این‌باره استفاده شود تا درنهایت بتواند با ادراکات اعضای سازمان هم سو شود. از جمله کارهایی که می‌تواند برای افزایش جو خلاق در سازمان انجام پیشنهاد شود می‌توان به مواردی اشاره کرد که عبارت‌اند از: برقراری ارتباطات افقی بیشتر بین واحدهای سازمانی، ارزیابی عادلانه نتایج کار و پاداش‌دهی متناسب با میزان خلاقیت به کار گرفته‌شده، تخصیص منابع به‌منظور حمایت از طرح‌های جدید و پشتیبانی از آن‌ها، به علاوه اینکه این حس را نیز بین اعضای سازمان القا کرد که سازمان به ایده‌ها و نظرات آن‌ها فراتر از یک کار تشریفاتی همچون صندوق انتقادات و پیشنهادها مرسوم اعتماد می‌کند و به آن‌ها بهما می‌دهد. حتی در صورت توجیه‌ناپذیری طرح و ایده‌ی جدید بتوان با ارائه دلایل و مستندات، غیرقابل قبول بودن طرح را ضمن تشكیر از مطرح کردن آن بیان کنند، سربرستان در سازمان افرادی هستند که به‌طور مستقیم با اعضای سازمانی ارتباط دارند و باید بتوانند که استفاده از مهارت‌های متنوع در بخش خود را تشویق کنند. بنابراین نقش حمایت‌های گروه کاری را نیز نباید نادیده گرفت. اعضای سازمان باید بتوانند در جوی صمیمی کار خود را ضمن پرهیز از انتقادها و رقابت‌های مخرب به چالش بکشند و در صورت امکان، اختلافات موجود را بین خود حل و فصل کنند. علاوه بر موارد بالا که محرک‌های ایجاد جو خلاق را یادآور می‌شود لازم است به رفع موانع خلاقیت در سازمان از جمله سیاست‌های سازمانی، رقابت‌های مخرب در سازمان، کنترل بیش از حد رسمی و بوروکراتیک نیز توجه شود.

پیش‌نیاز نوآوری در سازمان، توسعه ایده‌های جدید و خلاقانه است و تا زمانی که سازمان نتواند جوی را برای ارائه نظرات و ایده‌های خلاقانه فراهم کند نمی‌تواند منجر به نوآوری شود. با توجه به پیشینه تحقیق لازم است تا به نوآوری به‌طور جامع‌تری نگاه کرد و به آن از جنبه‌های مختلف همچون نوآوری محصول، نوآوری فرایند، نوآوری بازاریابی و نوآوری خدمات توجه شود. البته طبق نتیجه تحقیق برخورداری از جو خلاق علاوه بر اینکه پیش‌نیاز اصلی نوآوری است می‌تواند خود به‌طور مستقیم به تاب‌آوری سازمانی منجر شود. نتایج نشان داد که مدیران شرکت‌های صادرکننده صنایع غذایی می‌توانند با ایجاد و ارائه جو خلاق سازنده درجایی که حمایت‌های سازمانی ادراک‌شده وجود دارد و با حمایت از افزایش نوآوری، تاب‌آوری سازمان را افزایش دهند. بنابراین نیاز است تا مدیران آن دسته از سیاست‌های منابع انسانی را طراحی کنند که بتواند جوی خلاق و نوآرانه در سازمان

برای رسیدن به تابآوری سازمانی ایجاد کنند. این شرکت‌ها باید بتوانند با قابلیت‌های نوآوری، ارزش عمومی ایجاد کنند، در غیر این صورت مطالبات ذی‌نفعان متوجه ذی‌نفعانی غیر از سازمان آن‌ها یا سازمان‌های وابسته می‌شود و این امر می‌تواند نابودی این سازمان‌ها را در پی داشته باشد. طبق تعریف، سازمان‌های تاب آور سازمان‌هایی هستند که با بازآفرینی مداومی که در فرایندهای کسب‌وکار خود ایجاد می‌کنند در طول زمان از ورود به مرحله افول خود جلوگیری می‌کنند و طبق نتیجه این پژوهش این امر با استفاده از جو خلاق و قابلیت‌های نوآوری امکان‌پذیر است. سازمان‌ها می‌توانند با انجام فعالیت‌هایی تابآوری سازمانی خود را در سه سطح انطباق‌پذیری، رقابت‌پذیری و ارزش سازمانی افزایش دهند. از جمله این فعالیت‌ها عبارت‌اند از: ارائه محصولات و خدمات مطابق با استانداردهای مشخص، انعطاف‌پذیری در ارائه خدمات، ترویج فرهنگی در سازمان مبنی بر اینکه کارکنان در تمام فرایندهای خود از شهرت سازمانی محافظت کنند، نتیجه محور بودن در عین توجه به فرایندها، کاهش زمان خدمت‌رسانی و انتقال محصول به مشتری، کنترل اثربخش هزینه‌ها.

بر اساس نتایج پژوهش یکی دیگر از متغیرهای مهم و مؤثر بر تابآوری سازمانی مدیریت دانش مشتریان است که به‌طور غیرمستقیم از طریق قابلیت‌های نوآوری بر تابآوری سازمانی تأثیر دارد. مدیریت دانش مشتری به عنوان یک سامانه بالهمیت برای برقراری ارتباط بین محیط داخلی و خارجی سازمان برای توسعه ایده‌ها و ایجاد نوآوری می‌تواند استفاده شود. لازم به ذکر است که علی‌رغم اهمیت و ضرورت مدیریت دانش مشتری، این مورد به‌خودی خود منجر به یک مزیت استراتژیک نمی‌شود بلکه نیازمند آن است تا مدیریت شود. مدیریت دانش مشتری، فرایندی دوطرفه است که با تبادل اطلاعات به هر دو طرف کمک می‌کند. شرکت‌ها با پرسش از مشتریان راجع به نیازمندی‌های آن‌ها و کیفیت خدمات ارائه شده به آن‌ها، مشکلات بالقوه و بالفعلی که مشتریان در استفاده از محصولات دارند، انتقال اطلاعات کامل در رابطه با محصول و خدمات از سمت شرکت به مشتریان، به علاوه تبادل اطلاعات از طریق پلتفرم‌های در دسترس نیز می‌تواند به تقویت این امر کمک کنند. با توجه به مطالب مطرح شده بنابراین پیشنهاد می‌شود تا مدیران شرکت‌های صادرکننده مواد غذایی به‌طور مستمر با انجام تحقیقاتی منظم از نیازها، مشکلات، ایده‌ها و دانش مشتریان مطلع شوند و بتوانند از آن‌ها به عنوان منبعی بالهمیت با ایجاد نوآوری، به افزایش رقابت‌پذیری، انطباق‌پذیری و ارزش سازمانی خود کمک کنند.

پژوهش حاضر با برخی محدودیت‌ها مواجهه بود. اول اینکه این پژوهش مقطعی انجام‌شده و پاسخ‌ها در یک‌زمان اتخاذ شده است. با توجه به مقطعی بودن داده‌ها این احتمال می‌رود که روابط علت و معلولی به درستی نشان داده نشده باشند. بنابراین احتمال دارد که داده‌های مشاهده شده ارتباطی با متغیرهای پژوهش نداشته باشد. به همین دلیل مطالعات طولی می‌تواند به نتایج بهتری در روابط علت و معلولی بین متغیرها بینجامد. محدودیت دوم، اندازه نمونه کوچک پژوهش است که می‌تواند بر نتایج آماری، واریانس همبستگی و ضرایب تأثیر رگرسیون

و نتایج متغیر میانجی تأثیر بگذارد. به همین دلیل پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده به اتخاذ اندازه نمونه بیشتری از واحدها صادراتی پرداخته شود. تحقیقات آینده می‌توانند تأثیر شبکه‌سازی، ظرفیت منابع و مدیریت ریسک را بر تابآوری سازمانی موردنرسی قرار دهند. به علاوه نیاز است تا مطالعات آینده به طراحی مجدد مدل مفهومی تابآوری سازمانی پرداخته و برخلاف این پژوهش که به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده با آن به عنوان یک متغیر میانجی برخورد شود. به علاوه برای تعمیم‌پذیری بیشتر این پژوهش، پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آینده به بررسی و ارزیابی این مدل در سایر بخش‌های صادراتی در کشور و حتی صنایع کوچک و متوسط در داخل کشور پرداخته شود.

منابع

استادی ایرج، مرضیه. سلیمان پورعمران، محبوبه (۱۳۹۶). "رابطه‌ی تابآوری سازمانی با رقابت‌پذیری و مزیت رقابتی پایدار مورد مطالعه: شرکت سیمان بجنورد". *فصلنامه آینده پژوهی مدیریت*, ۱(۲۸)، ۱۰۳-۱۲۵.

برقی اسگویی، محمد مهدی. ولی زاده، سمیه (۱۳۹۷). تأثیر فضای کسب و کار بر تجارت خارجی: مطالعه‌ی موردی شرکای عمدۀ تجاری ایران، مدیریت کسب و کارهای بین المللی، ۱(۳)، ۱۴۴-۱۲۵.

حاجی کریمی، عباسعلی. منصوریان، تالین (۱۳۹۱). "بررسی و تبیین نقش مدیریت دانش مشتری در بهبود عملکرد سازمانی". *کاوش‌های مدیریت بازارگانی*, ۴(۸)، ۷۵-۹۲.

رحیم نیا، فریبرز، خوراکیان، علیرضا، قادری، فرشاد (۱۳۹۷). بررسی تأثیر استراتژی‌های نوآوری بر عملکرد کسبوکارهای صادراتی، مدیریت کسب و کارهای بین المللی، ۱(۳)، ۲۲-۱.

صادقی مالمیر، منصور (۱۳۹۳). "مدل تحلیل جو سازمانی خلاق در سازمان‌های تحقیق و توسعه"، *مدیریت فرد*, ۱۳(۳۸)، ۱۱۱-۱۳۰.

فاریابی، محمد. رحیمی اقدام، صمد. کوششی، محمد رضا. آقبال‌ایی، علیرضاپور (۱۳۹۸). تأثیر بازارگرایی و تجربه بین المللی بر عملکرد صادرات با نقش میانجی استراتژی بازارگرایی بین المللی. *مدیریت کسبوکارهای بین المللی*, ۲(۱)، ۴۴-۲۲.

نیکخواه تکمه داش، یونس. حسینی، سید صمد. کرمی، اژدر (۱۳۹۸). تأثیر مدیریت منابع انسانی دانش محور بر عملکرد نوآوری در شرکت‌های کوچک و متوسط صادرکننده ایرانی، *مدیریت کسبوکارهای بین المللی*, ۱(۲)، ۲۱-۱.

هاشمی، صدیقه سادات (۱۳۹۳). "بررسی تأثیر سیک رهبری فرماندهان صف بر رضایت و عملکرد دانشجویان، مورد مطالعه: دانشجویان دانشگاه علوم انتظامی". *فصلنامه مدیریت نظامی*, ۱۴(۵۳)، ۱۲۵-۱۴۵.

- Amabile, T. M. (1997). "Motivating creativity in organizations: On doing what you love and loving what you do". *California management review*, 40(1), 39-58.
- Andriopoulos, C., & Lowe, A. (2000). "Enhancing organisational creativity: the process of perpetual challenging". *Management Decision*, 38(10), 734-742.
- Auh, S., Bell, S. J., McLeod, C. S., & Shih, E. (2007). "Co-production and customer loyalty in financial services". *Journal of retailing*, 83(3), 359-370.
- Baer, M., & Frese, M. (2003). "Innovation is not enough: Climates for initiative and psychological safety, process innovations, and firm performance". *Journal of organizational behavior*, 24(1), 45-68.
- Bawden, R., & Zuber-Skerritt, O. (2002). "The concept of process management". *The Learning Organization*, 9(3), 132-139.
- Belkahla, W., & Triki, A. (2011). "Customer knowledge enabled innovation capability: proposing a measurement scale". *Journal of knowledge management*, 15(4), 648-674.
- Berghman, L., Matthyssens, P., & Vandenbempt, K. (2006). "Building competences for new customer value creation: An exploratory study". *Industrial marketing management*, 35(8), 961-973.
- Bolton, R., & Saxena-Iyer, S. (2009). "Interactive services: a framework, synthesis and research directions". *Journal of Interactive Marketing*, 23(1), 91-104.
- Borins, S. (2000). "Loose cannons and rule breakers, or enterprising leaders? Some evidence about innovative public managers". *Public Administration Review*, 60(6), 498-507.
- Campbell, A. J. (2003). "Creating customer knowledge competence: managing customer relationship management programs strategically". *Industrial marketing management*, 32(5), 375-383.
- Chang, S., & Lee, M. (2008). "The linkage between knowledge accumulation capability and organizational innovation". *Journal of Knowledge Management*, 12(1), 3-20.
- Cho, S., Mathiassen, L., & Robey, D. (2007). "Dialectics of resilience: a multi-level analysis of a telehealth innovation". *Journal of Information Technology*, 22(1), 24-35.
- Cohen, W., & Levinthal, D. (1990). "Absorptive capacity: a new perspective on learning and innovation". *Administrative Science Quarterly*, 35(1), 128-52.
- Daft, R. (1982). "Bureaucratic versus nonbureaucratic structure and the process of innovation and change; in Bacharach, S.B". *Research in the Sociology of Organizations*, 1(1), Greenwich, CT, 129-66.

- Damanpour, F. (1991). "Organizational innovation: a meta-analysis of effects of determinants and moderators". *Academy of Management Journal*, 34(3), 90-555.
- Damanpour, F. (1996). "Organizational complexity and innovation: developing and testing multiple contingency models". *Management Science*, 42(5), 693-716.
- Damanpour, F., & Evan, W. (1984). "Organizational innovation and performance: the problem of organizational lag". *Administrative Science Quarterly*, 29(3), 392-409
- Darroch, J. (2005). "Knowledge management, innovation and firm performance". *Journal of knowledge management*, 9(3), 101-115.
- Dul, J., Ceylan, C. A. N. A. N., & Hendriks, H. E. L. L. E. K. E. (2007, October). "A practical instrument to measure the creativity potential of the work environment". In *Proceedings of the 10th European Conference on Creativity and Innovation, Copenhagen, Denmark*.
- Ekvall, G. (1996). "Organizational climate for creativity and innovation". *European journal of work and organizational psychology*, 5(1), 105-123.
- Gann, D. M., & Salter, A. J. (2000). "Innovation in project-based, service-enhanced firms: the construction of complex products and systems". *Research policy*, 29(7), 955-972.
- Garcia-Morales, V. J., Llorens-Montes, F. J., & Verdú-Jover, A. J. (2006). "Antecedents and consequences of organizational innovation and organizational learning in entrepreneurship". *Industrial Management & Data Systems*, 106(1), 21-42.
- García-Murillo, M., & Annabi, H. (2002). "Customer knowledge management". *Journal of the Operational Research society*, 875-884.
- Ghosh, K. (2015). "Developing organizational creativity and innovation: toward a model of self-leadership, employee creativity, creativity climate and workplace innovative orientation". *Management Research Review*, 38(11), 1126-1148.
- Gibbert, M., Leibold, M., & Probst, G. (2002). "Five styles of customer knowledge management, and how smart companies use them to create value". *European Management Journal*, 20(5), 459-469.
- Gopalakrishnan, S., & Damanpour, F. (1997). "A review of innovation research in economics, sociology and technology management". *Omega*, 25(1), 66-147.
- Green, S., Gavin, M., & Aimani-Smuth, L. (1997). "Assessing a multidimensional measure of radical technological innovation". *IEEE Transactions in Engineering Management*, 42(3), 14-203.

- Hamel, G., & Valikangas, L. (2003). "The quest for resilience". *Revista Icade. Revista de las Facultades de Derecho y Ciencias Económicas y Empresariales*, (62), 355-358.
- Harty, C. (2005). "Innovation in construction: a sociology of technology approach". *Building Research & Information*, 33(6), 512-522.
- Hippel, E. (2001). "User toolkits for innovation". *Journal of product innovation management*, 18(4), 247-257.
- Hoyer, W. D., Chandy, R., Dorotic, M., Krafft, M., & Singh, S. S. (2010). "Consumer cocreation in new product development". *Journal of service research*, 13(3), 283-296.
- Johannessen, J. A., & Olsen, B. (2010). "The future of value creation and innovations: Aspects of a theory of value creation and innovation in a global knowledge economy". *International Journal of Information Management*, 30(6), 502-511.
- Joshi, A. W., & Sharma, S. (2004). "Customer knowledge development: antecedents and impact on new product performance". *Journal of marketing*, 68(4), 47-59.
- Klijn, M., & Tomic, W. (2010). "A review of creativity within organizations from a psychological perspective". *Journal of Management Development*, 29(4), 322-343.
- Leonard, D., & Sensiper, S. (1998). "The role of tacit knowledge in group innovation". *California management review*, 40(3), 112-132.
- Liao, S., Fei, W., & Chen, C. (2007). "Knowledge sharing, absorptive capacity, and innovation capability: an empirical study of Taiwan's knowledge-intensive industries". *Journal of Information Science*, 33(3), 50-340.
- Li-Hua, R. (2007). "Benchmarking China firm competitiveness: a strategic framework". *Journal of Technology Management in China*, 2(2), 105-118.
- Lin, R. J., Chen, R. H., & Kuan-Shun Chiu, K. (2010). "Customer relationship management and innovation capability: an empirical study". *Industrial Management & Data Systems*, 110(1), 111-133.
- Lloréns Montes, F. J., Ruiz Moreno, A., & Miguel Molina Fernández, L. (2004). "Assessing the organizational climate and contractual relationship for perceptions of support for innovation". *International Journal of manpower*, 25(2), 167-180.
- Lopez-Nicolas, C., & Molina-Castillo, F. J. (2008). "Customer Knowledge Management and E-commerce: The role of customer perceived risk". *International Journal of Information Management*, 28(2), 102-113.

- Mafabi, S., Munene, J. C., & Ahiauzu, A. (2015). "Creative climate and organisational resilience: the mediating role of innovation". *International Journal of Organizational Analysis*, 23(4), 564-587.
- Mafabi, S., Munene, J., & Ntayi, J. (2012). "Knowledge management and organisational resilience: Organisational innovation as a mediator in Uganda parastatals". *Journal of Strategy and Management*, 5(1), 57-80.
- McManus, S.T. (2008), "Organisational resilience in New Zealand", PhD thesis, University of Canterbury, Christchurch.
- Moore, G. W., & Moore, M. H. (2005). "Creating public value through state arts agencies.
- Mukherji, S. (2012). "A framework for managing customer knowledge in retail industry". *IIMB Management Review*, 24(2), 95-103.
- Niu, K. H. (2010). "Knowledge management practices and organizational adaptation: Evidences from high technology companies in China". *Journal of Strategy and Management*, 3(4), 325-343.
- Nonaka, I. (2007), "Knowledge management: theoretical and methodological foundations", in Smith, K.G. and Hitt, M.A. (Eds), Great Minds in Management: The Process of Theory Development, Oxford University Press, New York, NY, pp. 373-93.
- Nonaka, I. and Takeuchi, H. (1995), The Knowledge-Creating Company: How Japanese Companies Create the Dynamics of Innovation, Oxford University Press, Oxford.
- O'Donnell, O. (2006), "Innovation in the Irish Public Sector", *Institute of Public Administration*,
- Panuwatwanich, K., Stewart, R. A., & Mohamed, S. (2009). "Validation of an empirical model for innovation diffusion in Australian design firms". *Construction Innovation*, 9(4), 449-467.
- Pörzse, G., Takacs, S., Csedő, Z., Berta, Z., Sara, Z., & Fejes, J. (2012). "The impact of creative organizational climate on the innovation activity of medical devices manufacturing firms in Hungary". *European Journal of Business and Management*, 4(13), 1-11.
- Rollins, M., & Halinen, A. (2005, January). "Customer knowledge management competence: Towards a theoretical framework". In *System Sciences, 2005. HICSS'05. Proceedings of the 38th Annual Hawaii International Conference on* (pp. 240a-240a). IEEE.
- Rowley, J. E. (2002). "Reflections on customer knowledge management in e-business". *Qualitative Market Research: An International Journal*, 5(4), 268-280.

- Scott, W. R. (2005). "Institutional theory: Contributing to a theoretical research program". *Great minds in management: The process of theory development*, 37, 460-484.
- Scott, W.R. (2007), "Institutional theory: contributing to a theoretical research programme", in Smith K.G. and Hitt, M.A. (Eds), *Great Minds in Management: The Process of Theory Development*, Oxford, New York, NY, pp. 373-393.
- Stewart, J., & O'Donnell, M. (2007). "Implementing change in a public agency: Leadership, learning and organisational resilience". *International Journal of Public Sector Management*, 20(3), 239-251.
- Taherparvar, N., Esmaeilpour, R., & Dostar, M. (2014). "Customer knowledge management, innovation capability and business performance: a case study of the banking industry". *Journal of knowledge management*, 18(3), 591-610.
- Tan, A.G. (2007), "Creativity: A Handbook for Teachers", *World Scientific Publishing, Rosewood Drive, Danvers*.
- Van Doorn, J., Lemon, K. N., Mittal, V., Nass, S., Pick, D., Pirner, P., & Verhoef, P. C. (2010). "Customer engagement behavior: Theoretical foundations and research directions". *Journal of service research*, 13(3), 253-266.
- Vorhies, D., & Harker, M. (2000). "The capabilities and performance advantages of market-driven firms: an empirical investigation". *Australian Journal of Management*, 25(2), 71-145.
- Weeks, R. (2008). "Nurturing a culture and climate of resilience to navigate the whitewaters of the South African dual economy". *Journal of contemporary management*, 5(1), 123-136.
- Weerawardena, J. (2003). "Exploring the role of market learning capability in competitive strategy". *European Journal of Marketing*, 37(3), 30-407.
- Yi, Y., Nataraajan, R., & Gong, T. (2011). "Customer participation and citizenship behavioral influences on employee performance, satisfaction, commitment, and turnover intention". *Journal of Business Research*, 64(1), 87-95.
- Zhang, Z. (2011). "Customer knowledge management and the strategies of social software". *Business Process Management Journal*, 17(1), 82-106.